

TELEGRAFUL ROMANU

Telegraful este de done ori pre septembra: Dumine'a si Joi'a. — Prenumeratiunea se face in Sabiu la expeditura foiei pre afara la c. r. poste cu bani gata prin scrisori francate, adresate catre expeditura. Pretul prenumeratiunii pentru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. ear pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 2. ANULU XX.

Sabiu, in 6/18 Ianuariu 1872.

Din cauze neatentative de redactiune esirea nrului acestuia s'a intardiatu.

Evenimente politice.

Dincoce de Lai'a este pana acum totu cestunea Croatiei in rondulu primu. Regimul, din cate se scriu este decis u incercă ceva pentru ca sa dispara acestu punctu negru de pre orizontolu tieilor coronei unguresci. Dara se vede de alta parte, ca si croatii nu suntu neplecati la concesiuni din consideratiu pote la constelatiunea eea noua europeana, in carea aru fi periculu a stagna si a si pregati patria loru preda pre sema celor dintai puterici ai dilei. Ministrul croat contele Pejacevich va merge la Vien'a, spre a statori impreuna cu imperatulu rescriptul de deschidere ce rebusie a se adresă dietei croate. De odata cu rescriptul regescu se voru publica, si memorandele croatilor si responsulu celu din urma alu natiunilor sositu din Agram. Prin preventirea lui Lonyay in afacerea acesta a contribuitu acesta forte multu la popularisarea sea in Croati'a. Numele lui Lonyay e unu nume bine venit si placut astazi la croati.

Fiindu ca din partea unor diurnale vienesi se aduce in legatura afacerea croata cu cea galitiana, asiā sa vedem ce auspicio suntu pentru poloni in senatulu imperial din Vien'o, „Frblatt“ spune ca nemii inca voru da atat'a galitianilor catu dan magarii croatilor. Despre detaliurile concessiunilor ce au sa se faca decatru senatulu imperial galitianilor abia s'a potutu vedea ceva in comisiunea senatului, carei i este concredita facerea adresei la cuventulu de tronu. Deputati galitiani s'au declarato la passulu celu dintai alu odresei, ca ei nu potu vota incredere absoluta regimului. E dreptu ca in cuventulu de tronu a fostu vorba si de Galiti'a, inse numai in termini generali si in modu generale si ei suntu multiamiti cu pasulu; aru fi dorit uisa, ca regimul sa se sia pronunciatu mai preciso, pentru ca Galiti'a sa cunoscă mai bine intențiunile satia cu deslegarea cestionei galitiane.

Reform'a din Pest'a anuncia, ca in Constanti-nopole va fi ambasadore provisoriu din partea Austro-ungariei contele Ludolf si ambasadore in Aten'a contele Pottenburg.

Incordarea relationilor intre Francia si Italia cresce. Mai inainte se dicea ca pentru proiectul de a construi mai multe intarituri in Italia; acum se mai adauge si cau'a, pentru ca nu voiesce sa rechiamem regimul italiano din Parisu pre legatulu sen' cav. Nigra. Cau'a eea mai adeverata a acestoru inordari nefericite va fi intrigarea cea perpetua a ultramontanismului papale contra unui regatu, carele ia returnat celu'a puterea lumesca.

De unu tempu incocé cestiu in repetitive rendari despre inceperea referintilor mai amicabili intre Germania si Francia. In Berlinu inse suntu omenei cu mare precautione. Acolo urmarescu totu pasulu vecinilor francesi. Despre planurile guvernamentului francesu credu unii ca Thiers, incatul pentru perso'n'a lui doresce din tota inim'a pacea si elu va starii seriosu pre langa platirea celor trei miliarde restante; dara va trebuu sa faca si concesiuni simtiemintelui nationali francese. Altii inse afirma ca regimul francesu este de parerea ca fiindu ca in primavera anului 1874 va trebuu sa ceraa prelungirea platirei celor trei miliarde, negotiariile in afacerea acesta voru curge sub impressiunea armatei celei nou organizate a francesilor si acelelor voru duce la unu resultatu mai bunu pentru Francia. Casulu acesta inse aru puté produce unu resul' nou intre puterile doue, candu Italia dora sara poté dispensa de o invasiune in favoarea poppei.

Adunarea nationala francesa a placidatu con-ventiunea supletoria din Frankfurtu incheiata cu Ger-

mani'a. Cu acesta pacea oficiala este definitivu incheiata intre Francia si Germania. Din consideratiunea celor atinse mai susu trebuie sa se intrebe si cine deca pacea acesta va fi durabile sau se va conturbá in curentru de cine soi ce incidenta neprevedintu.

Cu toate aceste din lumea oficiale avemu sa mai inregistramu dupa „corespondint'a provinciale“ din Berlinu, ca ambasadorele francesu Goutot-Biron si celu nemiescu de Arnim si-au predatu si care acreditivile sele. Acelasi diurnal dice cu privinta la acestu evenimentu: „Restaurarea legaturilor diplomatici de mai nainte intre Francia si Germania servește dreptu de nou argumentu, ca guvernele de ambe pările nu numai ca dorescu, ci si speraza ca acum va succede a se consolidă si relatiunile intre aceste doue statori mari vecine din ce in ce mai tare.

Principale de corona alu Angliei este pre calea cea mai bona a rensanatosiarei, prin urmare ti'er a acesta nu va veni in positiunea de a face experiente cu o repubica din cau'a lipsei de succesorl, dupa moarte reginei Victoria.

Cateva cuvinte la unele motive de ale passivitatiei.

In fine „G. T.“ nr. 1. ne aduce motivele lui Baritiu, pentru care densulu recomanda abstinența dela o procedero activa.

Intr'unu articulu mai, longo la adresa unui diurnal nemiescu din Vien'a, dupa ce nega su-pusetiunea acestui diuariu, ca si densulu aru si luatu parte la conferint'a din Branu, despre alu carei rezultatu amo raportatu noi in nrulu 101 din a. tr. alu diurnalului nostru, dice urmatorele:

„... cu toate acestea eu in epoca de fatia nu asteptu pentru natiunea mea nici celu mai micu rezultatu favorabile dela aceea specie de activitate care ni se recomenda din alta parte. Eu adeca nu credu in posibilitatea unei apropiari sincere si duratorie a ungurilor catru romani.

„Razionile care me confirmă in acesta necredinta, suntu intre altele ca: aristocrati'a unguresca cu toate dependintiele sale pana diosu la ciocoi sei, desprelivesce din adenculu sufletului totu ce este romanescu, se simte atacata in demnitatea sea, candu i se vorbesce de asiā numita egalitate, fraternitate si ce mai sciu eu cate fruse bine sunatore. Dera aristocrati'a unguresca tocma si candu nu aru desprelui pre elementulu romanescu, ea nu simte de locu necessitatea de a se impacă cu populu, cu natiunea romanescu, ci precum in decursulu secolilor trecuti, in tocma si in dilele noastre, se tiene prea fericita, ca si asta intre toate impregiurările sculu operatoriu in elementulu germanu si in bajonetele germane. In acea positionare, ce-i pasa aristocratiei si ciocoielor sei de simpathii seu de antipathii romanesci? „Decatul la o mese comună cu despreluitul olachu, de un'a miile de ori mai bine haiducu alu germanului.“ Totu cesti se pare ca aru vorbi in contra acestoru assertioni este facaria, minciuna, comedie, cu care se insiela numai copii. Suntu ce e dreptu, si cateva escapatione respectabili; insa logica prin acestea se confirmă regul'a. Minoritatea, carea nu este considerata, ci mai vertosu despreluita. Iera poporulungurescu si mai de aproape asiā numita burgesia si intelligentia democratica, la natiunea maghiara pana acum'a inca nu trage nimicu in cumpana politicei, nu semnifica nimicu.“

Acesta e partea cea mai cu rationamentu din totu articululu. Mai la vale apoi urmeze o prosa mai multu poetica, de catu politica, pre carea asemenea o reproducem in urmatorele:

tră celelalte parti ale Transilvanie si pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. iera pre o junetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. si tieri straine pre anu 12 1/2 anu 6 fl. Inscrierile se platește pentru intalnirea cu 7 cr. sirulu, pentru a döna o ore cu 5 1/2 cr. si pentru a trei' a repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

„A renunța, sa macaru la unicula din drepturile aparate pana acum'a? Faca altii ori cum le va dicta consciintia loru, eu uoclu nu voi renunti in totu restulu vietiei mele, la nici unu dreptu din cate amu sustinutu si sparatu pana acum'a *). A renunța in starea de fatia, dura si a me sinocida a me si reconosce de sclavu politico.“

„Vediu si eu mai pre fie care di luanduse măsuri, care tientescu la omorirea nationalitatei romaneschi; cu totie acestea, fiindca eu credu, precum amu credintu totudin'a, in immortalitatea elementului national romanescu, nu me temu ba va fi in stare vreodata aristocratia, ca se sugrumea nationalitatea romanescă. Iera deca totusi dura fi possibile vreodata unu asasinatu ca acesta atunci acel'sa s'ar potē esecutu numai nūmāi cu ajutorul nemiescui, insa asiā, ca odata cu a românilor, aru bate si ora ultima a nationei unguresci. Domnul cu sclavulo (!!! Asiā dura totu te recuvesci de sclavu!) in acelasi momentu. Asiā ceva s'ar mai potea.“

Nu putem intielege nici decum, cum de omenei forte susceptibili, candu audu vre-unu cuventu carele nu le vine bine, se turbura si scriu declamatiuni denunciatoria cu cōlele, si nu vedu ca tota cugetarea loru, si in cestinile cele mai mari, este numai cea a gratiei, a cersitoriei? Ei nu si potu intiupi pre români ca factoru egalu alu statului, cu ori care cetalianu alu statului, sia originea lui tinerescă, cetatenescă seu aristocratica.

Ce au români in cestiuu curatul constitutiu-nale cu aristocratismulungurescu? Ce are ambitiunea despreluitoria a cuiua in afaceri de drepturi? Au nu scimu noi ca in cestiuu de dreptu cela ce are sa pretinda nu se orienteza nici odata dupa starea animei a acelui dela care pretinde, ci dupa starea dreptului seu ca a preterdatoriului? Alunci dupa logic'a indicata de dlu Baritiu, deca cineva are sa faca o pretensiune la unu ambiosu, sa nu o face pana candu acesta nu se va lasa de ambitiunea lui. Atunci prussianii nu trebuiu, sa inoepa lupta cu sumeti francesi, din cau'a ca acesta erau mandri de gloriele armelor loru din trecutu si despreluiu pre prosacu.

Candu aru sci pretinsii nostri politici, cngatasi ca omenei, dura nu ca cersitori seu ca sclavi, aru trebul sa inteléga ca alt'a este missioanea nostra, si adeca aru trebul sa inteléga, ca noi români de parte de a renunța la vreunu dreptu esential de a le noastre, pretindem ca elita nostra nationala, fara desfiala, radimat a pre santulu adeveru, sa dica ori cărei natiuni colacuitorie, ori căru'i guvern cu oricare ocasiune: acesta e dreptulu meu să de care nu potu esiste si dela acesta nu recedu nici decum. Si acesta nu se oaca odata, ci de atatea ori, pana cāndu, deca este arogantia seu ambitiunea cuiua de vina, acesta se surpa si cade, si pretensiunea dreptu se realizeaza. Dara nici decum sa nu asteptam pana voru capata ungurii chifu sa se lasa de ambitiunea lor aristocratica, ceea ce aru si in adeveru mai multu decatul copilaria.

Aceste le dicea incatul privesec portarea noastră in interesulu nostru fera de consideratiune la portarea altora.

Deceai este sa cautam si la portarea maghiarilor, apoi credem ca datoria noui politici este inainte de toate a cerceta seriosu dupa adeverul realu espunerilor sele; caci deca se ia dupa simpathie individuali, poate ca ar anonce in abisul pre acelui urmăză. Dupa cum amu redintu in pasul celu dintai citatu, dlu Baritiu spune, ca aristocrati'a unguresca se tiene fericita ca asta unu scetu in elementulu germanu si in bajonetele ger-

mane și alte trivialități, care nu corespundu nici decum cu seriositatea temei despre carea scris, și apoi adaugă: „Totu ce ti se pare ca aru vorbă în contra acestor asertioni este satiră, minciuna, „comedia, cu care se insiela numai copii.“

Noi asi scimă ca miscarea Ugarie delă 1848 chiaru și 1849 vorbesce in contră asertioniilor lui Baritiu. Unu Battyani și alții din aristocratiă ungură de sigur nu pentru servitiele de haiduci nemtesci au plătit întreprinderile loru cu mōrte; unu Andrássy și alți aristocrați de sigur nu din cauza servitelor nemtesci au trebuit să parasescă tără sa, să manance pânea esiliului și să fie condamnați la mōrte in absentia. Nu e trébă năstră, precum nu e nici locul aici, că sa ne întrepunem pentru aristocratiă cuiva, dăru cându ne folosim de momente istorice, trebuie să ne folosim precătu se poate conformu adeverului, să ne folosim dreptu pentru că sa ajungem la adeveratele concluzioni. Aristocratiei din tempurile Mariei Teresie pâna la Szechenyi celu vestit i se poate face imputarea de germanistica; cea de acum însă e pură magiara și deca nu eră caderea Franciei la Sedanu și capitulația lui Bazaine la Metiu și in fine capitularea Parisului, atunci cine scie îi vedea pre aristocratii unguri asi germanofili după cum se vedu astazi.

Ean sa cugetăm la resoluționi propuse in dietă Ungariei — că a lui Ernestu Simonyi, Tisza și Irányi in favorea francesilor pre tempulu inca cându acesta déjà cadiuse; sa cugetăm la purtarea magiarilor in tōte delegaționile și la rezultatele obținute de ei in privința curtei și a șrmatoei și sa vedem oare germanistarii sunt aceste?

Magiarii deca plutesc astazi in undele nemtesci, o facu contrisori de interesele loru naționale, pre cari ei nu le sacrifică unor imaginationi intuționate, ci pre lăngă tōte puzeștiunea loru cea precaria intre elemente straine cauta să-si mantuie existenția. Dece gresiesc ei in combinaționile loru fatia cu noi români, noi trebuie să le deschidem ochii, dăru sa nu ii injorămu, său sa ne mintim nouă insine ce-va cu niscari vorbe nedemne și de mulieri - cu minte, cu atât mai putinu de barbati și inca politici.

Magiarii in punctul existenței naționale sciu ce au sa facă fatia cu elementele cele mari, și noi, cari capetăm și noi postă căte odată sa imităm, sa asteptăm, după cum dice lui Baritiu, că sa ne înghita germanismulu cu magari cu totu, și inca pre noi peccatii și atunci că sclavi. Inalta idea despre vitalitatea noastră națională! carea deca o aru si esprimatu altu cineva asi plasticu, ce injuraturi urite și aru mai si auditu dela acel'asi, carele o pronuncia că o patetica profetie!

Sa fîmu sinceri cu naținea noastră și cu interesele ei și sa nu ne ascundem la spatele protestelor in adeveru copilarescii. Amu recunoscutu odata necesitatea de a fi și noi cetățeni egali in statu, apoi cum dicu „negustorasi“ din Brasovu, inainte pre tōte căile, se intielege onorifice și legale, și sa nu mai asteptăm porumbi scripiți sa ne sbōre in gura.

Sassii n'au ómeni.

Sassii din Transilvania au „perdutu“ cu denumirile din urma vre-o nouă deputati din dietă Ungariei. Sessiunea dietale se termina cu 20 Aprile a. c. st. n. Ce voru face sassii asi dăru? Aru putea face și ei acum, cându aru ave ómeni cu minte inalta politica, putentica passivitate, că bărem cu acesti vre-o nouă deputati sa măntos și ei ceva din „onórea“ națunei loru, după cum doctrină una prețiosești politici, excentru pasivistu romanu din Pest'a (in Gaz. Tr.), carele de altminteră nu face politica, fiindca e amplioata. Dăru sa te miri, că sassii nici atâtă baremu, cătu e de acum pâna la Aprile, nu se interesă de „onórea“ loru naționale, și suuu decisii a alege in tōte cercurile devenite vacante. Ei se vede ca mai bine voru sa fia de fatia la desbaterea legilor ce privesc fundulu regiu (org. mun.), scaunele Talmaciului și Salistei etc, carea după e scelentul politiciu din Pest'a nu au nimic'ă comunu cu onórea unei naționi, decătu sa se bucură de „onórea“ naționale a românilor, carea, după aceiasi politica inaltu din Pest'a, se vede că sta într'acea, că români sa lase a fi reprezentati in dieta de magari și sassi, iera amplioatii sa facă că densulu: sa vorbăce cei invatia gur'a dăru nu mintea și inim'a romană: sa laude in Pest'a unionea Transilvaniei cu Ungaria și acasa in Tran-

silvania sa scrie sa fîmu pasivi. Apoi nu e acăstă intieleptiune sati esii din pele?

Resnovu in 28 Decembrie 1871.

Domnule Redactoru! Adunânduse intelectuali cercului Resnovu in 22 Decembrie 1871, in scolă română de aici, și constituitu intr'un clubu local, au încheiatu aci alaturatulu protocolu sub / pre care in originalu vilu trimis, rogandu-ve sa aveti bunatate să publică in totu cuprinsulu lui in pretiutulu dloru-vostre diariu „Tel. Rom.“ cu care remănu.

Alu D-lorū vostre stimatoriu

G. Proca.

Protocolu

din 22 Decembrie 1871

Iată in adunarea intelectuali din cerculu Resnovului convocata de dlu Georgiu Proca, pentru a se consultă asupra modului de procedere in tréb'a naționale.

In urmă provocării din nr. 95 alu „Teleg. Romanu“ adunando-ne noi subscrissii intr'o adunare locală națională, și consultandu-ne asupra tienutei noastre viitoră; după o serioză desbatere vediendu că cauza națională sta reu; vediendu că passivitatea n'au adus fructe dorite — ci numai confuziune in naține, — din care inimicii nostri au trasu folose; convinși fiindu că prin o procedere activă bine socotita s'arū readuce ierăsi la o stare buna, neamu constituita intr'un clubu local și neamu hotarită a ne dechiară pentru activitate. Spre acestu scopu rogăm pre onoratulu nostru comitetu permanentu alesu de congresele noastre din anulu 1861 și 1863, sa binevoiescă a luă ierăsi conducerea causei naționale, și nouă a ne impărtăsi cum — și in ce modu sa lucrămu cele mai departe că sa fîmu solidari.

Resnovu datulu de susu.

Ioanu Rengi a m. p.

Ioanu Cristolovéau,

Georgiu Chelecenia m. p.

Ioanu Radoiu m. p.

Nicolau Ilie m. p.

Rudolfu Petricu m. p.

Silvestru Radoiu m. p.

Georgiu Proca m. p.

Ioanu Nanu m. p.

Irime Butnariu m. p.

Ioanu Popoviciu m. p.

Georgiu Popoviciu,

Zacharia Popu m. p.

Despre limb'a de propunere la universitatea înfiintianda in Clusiu.

(din brosuri a ocasiunale a lui Mătrai, capu 7.)

Motto: „O națione, a cărei existenția nu e ascurată, și poate concede excesiuni de totu felul; unei naționi însă, a cărei limbă e ascurată, asiā dicendum, prin lege, i poate succede intinderea (latirea) numai după o precupanție dréptă a temporul și progresare graduită, căci altu cum trebuie să produca ne evitabil reacțiune: acăstă trebuie să avem totu deună in vedere.“

Din cuvântarea dietale alui St. Szechenyi in cauza limbei magiare" 18 Augustu 1849.

(Capelu.)

In deceniul ultimu au studiatu la cele 29 scolă medie (gimnasie) ale Transilvaniei 64,894 junii prește totu. Dintr'acesti a su fostu după naționalitate: 14,117 români, 38,107 unguri, 8,756 nemti. Proportiunea intre gimnasiastii români, unguri și nemti e 14:38:8:7. Dintr'acesti a scolari ai scolelor medie au absolvit 3,180 gimnasiulu; intre cari 502 români, 1573 unguri și 439 nemti. Proportiunea intre abiturientii români, unguri și nemti e 5:15:7:4:4.

Acesti numeri de proporție se voru potea privi mai bine compuse in o tabela.

In Transilvania	Români	Unguri	Sasi
Locuitori . .	10·9	6·7	1·5
Scolari in scolale			
medie . . .	14	38	8·7
Abiturienti pâna la maturitate . .	5	15·7	4·4

Aceste numeri ne arata ce proporție diver-

ginte esista in Transilvania intre locuitori după naționalitățile singurative și intre acei partizani ai acestor naționi, cari că absolui de gimnasiu au lipsa de cultivarea dela universitate. La 15·7 studenti unguri dela universitate vinu 5 români și 4·4 nemti. Si deca vomu mai socoti ca cele 6 scolă reale sasesci încă si voru dă contingentulu la politehnico însinându la universitate — scolă reale din Brasovu contingentulu de 3, din Bistrița 3, din Mediasu 2, din Orestia 4, din Sighișoara 3, din Sabiu 6, unu contingent basatu pre statistică a scolelor umanitarie care nu e contineutu in calendarul de mai susu; apoi e evidentu ca universitatea transilvană va fi de locuitorii acelei naționalități, cari in numeru mai mare locuiesc tără — români — celu mai putinu cercetata.

Pentru socotela mea băsata pre statistică scolelor medie-umanitarie ale Transilvaniei vorbesc următoare date compuse de meritati directori ai ambelor academie de drepturi din Transilvania Aronu Bende și Dr. Gustav Lindner:

Academia de drepturi din

I. Clusiu.

II. Sabiu.

Anul scolar-sticnicu.	Numărul studen-tilor	Naționali-tatea			Anul scolar-sticnicu	Nu-mărul stud.	Naționali-tatea		
		Unguri	Români	Nemti			Unguri	Români	Nemti
1863/4	145	120	15	3	1863/4	no se scie			
1864/5	194	152	26	2	1864/5	204	23	17	67
1865/6	252	197	56	6	1865/6	191	37	78	70
1866/7	266	207	27	10	1866/7	166	32	60	70
1867/8	169	203	28	19	1867/8	131	27	43	59
1868/9	260	203	23	21	1868/9	105	15	40	50
1869/70	244	182	29	10	1869/70	75	9	37	33

Numerii acestia vorbesc mai chiaru decătu orii ce Demosteni. Si de oare ce numerulunguri din Transilvania, cari au lipsa de instrucțiune dela universitate, intrece pre cele latte naționi la olală cu mai multu că duplo, asiā dă elementulu ungurescu poate pretinde ca dreptu influenția predominantă la universitatea din Clusiu; tocmai din titlulu recerintelor relațiilor naționale de cultură.

Influenția predominantă inse nu eschisiva; căci după probitate cele latte naționi de si in minoritate si dau numai 2/5 a asculatorilor academici, totusi nu se potu eschide dela universitate.

Mai nainte de tōte trebuie sa resolvem cea ceație practica, ca cătu de mare cercu de activitate sa se dea limbii germane și române prelungă limb'a de propunere ungurescă?

Problemă utracismului limbelor de instrucție la universitate e una care după Stefanu I nu acum mai intăiu s'a ivit in monarhia iperfericită a Austro-Ungariei si a fostu atâtă in presă cătu si parlamentu objectulu multoru desbateri si si-a aflatu in specie resolvore practica la universitatea din Praga, Leopolda si după anii 1860 si la cea din Pest'a.

In locu de a maltrata pre cestioru cu publicațiunea detaiata a acestei cestioni, a lui Saferik si Sambera, desvoltata in modulu celu mai precisu si cu regulare metode utracisticu activata la universitatea citate in moduri diferite, compunu propunerea mea respectivu pre scurtu.

Fia care sciuntia (catedra) care se tiene de obiectele esamenului de statu sa se propuna la universitatea din Clusiu decătra unu profesor ordinariu seu estra ordinariu seu celu mai putinu decătra unu docinte afara de ungurescă si in limb'a germană seu românesca.

La esamenulu de statu respunde fia care studiente in limb'a, in care a ascultat objectulu; si la casu că profesorulu ordinariu sa nu cunoscă aceea limbă, lu implinesc că esaminatore profesorele extraordinariu seu docinte.

Unu docinte poate propune (afara de ungurescă) seu in limb'a germană seu romana.

La casu ca prelege in limb'a germană seu romana uno objectu care are deja o catedra in limb'a de instrucție ungurescă, poate docintele, conforma dispozitivlor relative la docinti contineute in propunerea, § 3, ascernuta in afacerea crearei universităției, comptă pre spriginoului ministerului.

Propunerea mea relativă la limb'a de instrucție — scio — ca nu va află multa recunoștere,

astădi cându stămu inca asiă de departe de o rezolvare fără scrupulu a cestiunii naționalităților, cându aburile palmei innéea inca mintea partitelor, ce și stau contră, și noi ne vedem inca asiă de ren din caușa deliriului reciproc de naționalități.

Parerea mea merge într'acolo ea pentru aspirațiunile noastre naționale poterea unită a culturii e singurul midilocu salutariu. Si tocmai din aceasta caușă doresc că fiu fia-cărei naționalități din tiéra sa păta luă o parte egale la acelu midilocu bine-facatoriu.

E dóră mirare că ungurulu, sasulu și românu se urascu reciproce în urmă simțului ereditu dela parinti, fără a se cunoșce. Jonele românu și germanu satosu după sciuntia și cultura mai înalta e astădi sibtu a cercetă universitatile României și Germaniei, și se returnă în patria nostra, afara de indiestrata cu sciuntia, și petrunsu de disprețu și ura contră ungurilor.

E deci mirare că antipati'a unui atare contra ungurilor nu dispără și totu crește, cându se aronca cu atari semtieminte în luptele noastre naționale?

De totu altfelul aru si cindu junii nostri de naționalitate diferita voru crește în o cultură ce sătinge reciproce, la o universitate radicată pre base liberale. Cându sub umbr'a universitatii noastre literaturile ungurilor, romanilor și sasilor, ce dñe in ce 'si iau aventu mai mare, paresindu positiunea de pâna acum isolată, se voru apropiă un' de alt'a; cedru și barbatulu altei naționalități va simți în tota viața sea binecuvantarea culturii, precare universitatea statutului ungurescu o va oferi de o potrivă filioru națunei unguresci, nemtiesci și romanesci.

Universitatea, care aro radică galu fiii de naționalitate diferita in cultura, și-aru și apropiă egalu unu de altulu in umblare și politica.

Si inițierea unei atari universități in Clusiu a devenit o recerintă ardienda de cultura pentru Transilvani'a asemenea pentru unguru cătu și susu și românu".

Reponsu

sincerului Dr. Borcă, și apoi
drum bunu!

In nr. 100 alu „T. Rom.“ ai avutu placerea, dle Dr., prin unu coventu sinceru adresatu a. n. passivisti ai fostului comitetu ad hoc, a-ti luă adio, și fiindca in acel coventu ai avutu asabilitatea a te ocupă mai cu séma de persón'a mea, credu ca nu-mi vei luă in nume de reu, déca după usulu ce se observa la toti crestinii, și intréga lumea civilisata, cându i se adreseza cuvinte de despartire — 'mi voiu permite și eu prin unu responsu asemenea sinceru, a-ti postu „drum bunu, cale bona“.

Premiu inse dela incepetu, ca nu voiu sa te urmarescu, dle Dr., pre telenolu odiosu alu calomnielor *) și insultelor personali, și acăstă cūtătu mai vertosu, cu cătu insulti reconosci, ca aru fi de dorit, sa nu mai amarim orcle de lectura ale publicului cetitoriu cu calumnii și insulte personali; (Dauna, ca faptulu d-tale dle Dr. nu prea corespunde acestoru cuvinte destulu de frumose.)

Premiindu aceste voju sa trecu la obiectu.

Eramu in dreptu, se presupunu, și se vedu dela d-ta, că dela unu Dr. in drepturi, desvoltându-se nisice idei și concepte de dreptu și ecuitate mai chiar, mai dreptu și mai ecuitavere de cum ai ostentat in mai multe corespondintie anonime, ce au parat in „T. Rom“ și mai recente sub numele'ti propriu in nr. 100 alu aceleiasi foi;

Eramu firmu determinat a tacă tacerea pesecelor la tota provocările passionate ce mi-ai adresatu, cu atât'a mai vertosu, ca opiniunea publică a exprimat dejă sentintă asupra lucrărilor comitetului ad hoc, — pétra ofensiunei d-tale.

Si eata! naivitatea d-tale din nr. 100 alu „T. R“ me face sa-mi calcu propusolu și sa mai schimbui d-ta căte-va cuvinte, togm'a și cu periculu, a imblai pleve satia cu d-ta.

*) Bietele cuvinte, cătu trebuie sa mai tien spatele! Noi nu gasim calumnii in cele ce a scrisu dlu Dr. Borcă, ci mai multu o espunere a lucrului după cum s'a urmat in comitetul de trista aducere aminte, numită și „ad hoc“. Déca espunerea nu aru fi asiă, atunci bine! lu combateti, dara nu se vorbiti de calumnii. Ori dvostra totu ce nu ve suna bine la urechia qualificati de calunnia. Némitiu are o dicere pericolosa in literatur'a sea dramatică. Aceea dice: ca unde lipsescu ideile indata se năla unu cuventu la tempu potrivit. Namu voi sa se aplice și aici.

R.

Astu de prisosu a-ti dă responsum particulari la legionulu de intrebări erodite ce-mi faci, și pentru că totusi sa-ți respundu celu putinu la cele mai multe, — le voi clasifica pre acelea in 4 categorii :

Unele suntu, după cum le-ai pusu — de natura generale, privitorie la întrég'a națione româna, și caușa ei politica; altele suntu privitorie la conferintă din 4 Sept. a. c. care a delegat comitetul ad hoc.

De felicu alu treilea consideru pre acelea, cari privesc intelectuali româna, ce ne-a onorat cu responsumul sele la intrebările facute de comitetu (fără d-ta).

Cele de categoria a 4-a suntu invectivele și personalitățile, in și cu cari te delectedi d-ta.

Mai înainte de a-ti respunde la tota acestea vréu sa însemnu, — ceea ce dta dle Dr. trebuia să scii, ca fiescă-care delegat, este responsaveru de faptele lui numai acelui'a, care l'a delegat.

Deci mai întâi de tota, fiindca comitetul ad hoc, dela dta nu a primitu nici unu mandat, cu atât'a mai putinu e acesta detoriu a-si dă vreau unu responsu, său un'a dare de séma despre actele și afacerile sele, cu cătu dta insotu ai facutu parte din acel comitetu, in care cu tota propunerile d-tale ai remas tuțu-déun'a singura singurel. Prin urmare comitetul ad hoc n'are cu dta nimic'a.

Iéra ce privesc :

a) Națione româna, pentru a cărei'a fericire atât'a te ingrijesci, și opintesci atât'a incătu sărăpare ca traiesci in firma convingere, ca său dta esci naționea personificata său celu putinu, ca conferintă improvisata in 4 Sept. a. c. statuatore din 15—20 insi a fostu reprezentant'a națunei române.

De cum-va d-ta traiesci intru adeveru in astfelu de visuri și nu vreau a recunoșce ca națione româna — că atare — n'a dato comitetului ad hoc nici unu mandat, și ca ea (naționea) e deplinu inteleșa cu conclusele comitetului ad hoc — afara de căti-va angajati, nu sciu cărei'a națuni, — apoi numai după ce te vei deșteptă din astfelu de visuri, — ne vomu poté intielege. Dara si pâna atunci, mi iertu modest'a intrebare : care națione te-a plenipotentiatu pre d-ta dle Dr. că sa-i faci pre adovatulu cu atât'a ostentatiune? și fiindca scii să trebuie să scii, ca națione româna, nu numai ca nu te-a plenipotentiatu, ci din contra in 3 foi publice — cari reprezenta per excellentiu — opiniunea publică, te-a desavuatu, și a aplaudat la conclusulu comitetului ad hoc; — ce suntu opinibile d-tale și in interesulu cărei naționi?

b) Conferintă tinență in Sibiu in 4 Sept. a. c. — cătu se va aduna laolaltă asiă precum a fostu, cindu a alesu comitetul ad hoc, — déca nu va fi multiamita cu darea de séma publicata in tota soile noastre naționali despre actele comitetului, eu și toli cei-lalți membri cu d-ta dimpreuna (de nu cum-va te vei exceptiona și atunci) i vomu responde la veri-ce intrebere ne-aru mai pune, — d-tale inse in tota marimea angajamentului ce se vede ca ai primiu — nici unu cuventu.

c.) Pră stimatii bărbati și frați români, cari ni-au onorat cu responsumile opinative, in prevederea gerului celui crâncen, — atât'u fizicu cătu și politicu nu numai neprincipiosu, dar și tare contrariu conchimărei și tineriei de adunări naționali a romanilor din Transilvani'a, — fi dle Dr. liniscit! ca și ei suntu pre deplinu de acordu cu conclusulu comitetului, ceea ce au manifestat uini in soile publice, altii in serisori private, și ierăsi altii prin tace-re; — numai fratii Brasoveni — dara si ei cu o maniera mai demnă de bărbati, de cum ai facutu si faci d-t'a — ai fostu și suntu de alta parere, ce, — voindu a fi convinsu — ca aceea provine din convingere curata, — fără ingagiamente, — nu li-o luăm in nume de ren, pentru ca pretiuim si opiniuni contrarie; — Nu esci chamatu dara, dle Dr., a rescoli atât'a pulbere nice in numele acelora pre stimati domni și frați, cari suntu, capaci a si aperă ei insisi caușa, mai cu rezultatul de cătu d-t'a;

d.) Vei vedé dara dle Dr. ca comitetul ad hoc, togm'a sa fia voito, n'ară si si n'a pototu aduce politica a romanilor in o nouă si nouă, și déca conclusulu comitetului a produso totusi ceva confuziune, acăstă nu poate genera intru nemic'a totalitatea romanilor, ci numai pre cätiva individi angajati potă nu sciu cu cine — fără scirea si consensulu națunei române, și inca si pre unii că acești'a numai si singuro intru atât'a in cătu voru si trebuie sa recunoscă, ca naționea

româna nu e toidéun'a cu ei si pentru ei; — Si togm'a pentru acăstă te intrebă dle Dr. ca décadale si consociloru de opinione nu v'au convenitnice conclusele dela Mercurea si nice ac-lea ale fostului comitetu adhoc, cine vau impedeceat sa se formati comiteete căte ve placu său togma sa reviati pre celu dela a. 1861—3? Nime, nice insusi regimulu, precum sum sigur, ca ne aru si impedeceat pre noi a. n. pasivistii, precum saptince ne-a si impedeceat. —

Acăstă s'a conprobato de altu mintrelea si prin fapta toema si in timpul mai recentu cu provocarea din „Tel. Rom.“ a unui activistu anonim, prin care s'a anuntat pre a 3-lea dă de Craciun conferintă gen. de activisti nicea in Sibiu, si prin conclusulu dela Zernescu; — Ba sciu pozitiv si aceea, ca provocări de ale activistului anonim, tipărit, aici in Sibiu s'an imprăsciatu in tota tierra *), si nu credu dle Dr. ca 'mi vei poté arata, ca s'arū si facutu din vre-o parte si numai o mica incercare, de a ve contracarieră; — Din contra dle Dr. inătu pentru mine, te potu asigură ca m'am bucurat vediendu ca ati luat odata initiativă pre facia, de si mascata, si voindu a deduce din acăstă ca celu pucinu de aici incolo, va veti ocupa mai multu de causa decătu de persoane. —

Acum sa-ți respundu dle Dr. la cele 3 invitări si inviuri, pre cari, — precum in filipică dă de Pest'a dă 15/11 a. t. aparuta in Nr. 87. alu „Tel. Rom.“ — asiă si in adio din Nr. 100 „Tel. Rom.“ te delectedi, si me tractezi, aruncândumile, ca din seninu in cărcă. —

Ce privesc aceea, ca la finea siedintiei din 30 Oct. a. c. asu si dechiarat: o a membroului absențudlu Dr. Racuciu si aro si datu parerea într'unu biletu si cu este pentru passivitate din motivele d. M. — repetu cele espuse in responsumu meu din Nr. 92 „Tel. Rom.“ din cuventu in cuventu, dechiaru inca odata soleno: ca in tregu de cursulu preat in se si dintie a fostului comitetu adhoc, precum nicila finea ei, nu amu facutu nici cea mai mica pomenire despre aceea, ca d. Dr. Racuciu s'arū si dechiaratu asiă său asiă, cu atât'a mai pucinu, ca s'arū si dechiaratu pentru passivitate.

Din contra, la finea siedintiei, după ce se lasemă dela măsa, cindu te-ai adresatu către mine, dicendu, ca totusi nu aru si trebuie sa enunțu pâna nu s'arū si dechiaratu bateru in scrisu si d. Dr. R. amu disu dle Dr. aceea ce insuli sustieni, ca onui membrului comitetului nu-i potu recunoscere dreptulu a-si dă parorea in scrisu; Va sa diea, nici insusi la aperta provocare nu amu facutu nici cea mai mica pomenire, ca dlu Dr. R. s'arū si dechiaratu intr'onu bilu alu seu pentru passivitate. —

Sa 'mi sia acumă si mie permis dle Dr. a apela la simtiul de adeveru alu d-tale, intrebandute déca tota căte ai clevetita oralminte prin Pest'a si de 2 ori in scrisu in „Tel. Rom.“ in contra dlu Dr. Racuciu, si in contra a. n. passivisti prește totu nu suntu tota una neadeveru grosolanu, si nedemnu pentru unu bărbatu, cae mai tiene ceva la caracterulu de omu onestu? In necesu cu acăstă te rogu dle Dr. deca togma ti-ai luat de scopu a negri pre patriotolu si coleg'a d-tale Dr. Racuciu inaintea patronilor d-tale, căror'a nu le vinu bine la facia a. n. passivisti — si déca spre ajungerea acestui scopu, nu li e nici insusi cales calumnialor nedemna si derogatore, te rogu cu totu respectulu sa-ți cauti socursulu, debunciosu spre asiă ceva, aiera si nu la mine, cautiati dlu meu! alte argumente, si alte instrumente, iera mie dami buna pacăcăci sa fii convinsu, ca pe acestu teren, pre care — precum se vede, — ti l'ai facutu de predilecție — nu me vei afișa nici odata. — Că su su intielesu, mai adaugu dle Dr., ca déca dta me intrebai despre cele, ce amu vorbitu emendo in 4 ochi a 2 dă după siedintia din 30 Oct. pre strad'a Cisnadie, togma cindu erai se pleci la Meoca si nu despre cele ce s'an petrecut in preat in se si dntia, si si primito de siguru, altu responsu, de si nu de totu contrariu celui de mai susu.

(Va urmă).

*) Acum audamu intăiasă data despre aceste. A.

Publicam mai la vale denumirile judecătorilor, notarilor, cancelistilor, scriitorilor și altor amplioata la tribunalele de I. instantia precum și la judecările districuale locuite de români.

La tribunalul din Abrud:

De judecători: Carolu Arkosy, Ladislau Basiota și Jean Ninger. De judecător districtual în Abrud: Josif Vancza. Subjudecători: Candidu Albini. De judecători districtuali în Campeni: Fr. Loytzel; subjudecători: Ioanu Trifanu.

La tribunalul din Bistriția:

De judecători: Carola Berger, Franciscu Szabó și Car. Fluger. De judecători districtuali în Bistriția: Franz Schmidt; de subjudecători: Gusztáv Filciu și Lad. Pap. De judecători districtuali în Teke: Jeremia Nagy.

La tribunalul din Brașov:

De judecători: Joachim Panczél, Fridericu Neugeboren, Juliu Brennerberg, Stefanu Russu și Mih. Arzt. De judecător districtual în Brașov: Josif Popu. De subjudecători: Frid. Schnell, Danielu Eitelu și Josifu Vizi. De judecători districtuali în Hosszușal: Toma Langer. De subjudecători: Carolu Török.

La tribunalul din Desiu:

De judecători: Andrei Fink, Balint Herszényi, Ioanu Czicze, Akos Veres și Nic. Mikó. De judecători districtuali în Desiu: Franciscu Mihály; de subjudecători: Lad. Veres, Elek Hosszu și Nándor Keresztes. De judecători districtuali în Bethlen: Ioanu Sebes, de subjudecători: Samoilu Vajda Csernáthony. De judecători districtuali în Lapusiu: Dezsö Szentmarjai; de subjudecători: Nic. Berzeneczey.

La tribunalul din Deva:

De judecători: Domokos Eperjesi, Franc. Gyárfás, Mihailu Kenderesy și Ioanu Balomiri. De judecători districtuali în Deva: Carolu Leitschaft; de subjudecători: Juliu Juga. De judecători districtuali în Vajda-Hunyad: Ales. Tornya; de subjudecători: Lad. Nestor. De judecători districtuali în Ilia: Lazaru Pipescu; de subjudecători: Josifu Balogh.

La tribunalul din Fagaras:

De judecători: Carolu Eisztray, Josifu Barabás, Grig. Maier, Jovianu Stoică. De judecători districtuali în Fagaras: Elek Fülop; de subjudecători: Georgiu Negrea, Colomanu Herszényi. De judecători districtuali în Sărcanu: G. Fagarasianu; de judecători districtuali în Zernesti: Nic. Penciu.

La tribunalul din Sabiu:

De judecători: Frider. Schuster, Béla Tamásy, Petru Rosică, Car. Hohenheim, Vilh. Müller, Frid. Zwier și Jos. Sterea Siulutin. De judecători districtuali în Sabiu: Frid. Wolf; de subjudecători: Lud. Fuchs, Nándor Pappiște și Ioanu Badila. De judecători districtuali în Sasușebes: Car. Leonhard; de subjudecători: Ioanu Paraschivu. De judecători districtuali în Mercurea: Gus. Vendel; de subjudecători: Ioanu Macelariu. De judecători districtuali în Ujegyház: Vilh. Drotleff. De judecători districtuali în Selisce: Ioanu Roujanu Maximu.

La tribunalul din Gyergó-Szt. Miklós:

De judecători: Ant. Filep, Ales. Jánossy și Colomanu Geréb. De judecători districtuali în Gyergyó Szt.-Miklós: Toma Kedves; de subjudecători: Ant. Bécsy și Franciscu Gereöfny.

La tribunalul din Mediaș:

De judecători: Otto Fehdenfeld, Georgiu Chelemen, Ioanu Penciu, Marton Schwartz. De judecători districtuali în Mediaș: Frid. Gräser; de subjudecători: Ioanu Geraszimu și Car. Konradu Heidendorf. De judecători districtuali în Erzsébetváros: Lud. Gilyén; de subjudecători: Car. Kovácsy, Dén. Szenkovits. De judecători districtuali în Bolkács: Ales. Surdu.

La tribunalul din Mureșiu-Osorhei:

De judecători: Ios. Hildebrand, Car. Fekete, Car. Csongray, Dan. Fagarassy, Gyárfás, Ioanu Antal, Ios. Baksei, Car. Gegő și bar. Oszkár Konradsheim. De judecători districtuali în Mureșiu-Osorhei: Ios. Hajnal; de subjudecători: Gabrielu Vályi și Dénes Ieney. De judecători districtuali în Nyárád-Szereda: Moise Hajdu; de subjudecători: Mih. Tibád. De judecători districtuali în Mezőbánd: Ales. Illyés. De judecători districtuali în Szászrégen: El. Cincse; de subjudecători: Marcu Cetetianu, Colom. Egyed și Fridric Birthler. De judecători districtuali în Dicső. Szent. Márton: Ales. Vita; de subjudecători: Alb. Simon și Ioanu Russu.

(Va urmă).

Dela Reuniunea sodalilor romani.

Duminica în 26 Decemb. a. tr. s'a prelesu continuarea despre industria din Anglia, esport și import, numerul bostimentelor manate cu vaporu și fără vaporu, drumurile de feru, telegrafe etc. Duminica în 2 Ianuarie a fostu adunare generale, deschisa cu o cuventare în carea s'a accentuat rezultatele la cari pote duce reuniunea, decă va fi sprinuită în intielesul scopului ei. Duminica în 9 se va continua adunarea generale.

Varietăți.

* * (Comunicatiunea telegrafică a celor de la statuia telegrafică centrală din Pest) a fostu în anul trecut urmatore: S'a predat 325,342 telegrame, în anul 1870 numai 261,316; anul 1871 areata dora o imultire de 64,023 telegrame, în 1871 351,915, mai multu presinta asiādara sumă de 78,505 telegrame*); — în anul 1870 s'a spedita mai de parte 442,889 telegrame transiliari, prin urmare cu 240,213 mai puin decătu în anul trecut. Comunicatiunea generală de depesie din anul 1871 represinta asiādara numărul de 1,360,359 telegrame, facia de acelu de 977,618 din anul 1870. Amesuratu crescerei comunicatiunei s'a imultit și venitul oficiului telegrafic; acesta a facutu în anul decursu 216,426 fl. 29 cr. asiādara una mai multă de 18,637 fl. 50 cr. facia de anul 1870, carele represinta numai sumă de 197,838 fl. 79 cr.

* * (11 mile marine în o oră.) Nai'a „Hypathia” a plecatu, plinu încarcata în 4-lea Decembrie din portul Philadelphie către Europa. Pana în 14-lea a l. ca a avutu tempu favoritoru, cându de odata s'a radicatu o fortuna asiādără heminte cătu capitanulu naiiei a abdisu de tota speranța de a o mai potă salvă. Sub furi a acestei vijolii a percursu „Hypathia” pre diua o distanță de 340 mile marine. Această iutieala sta că unica în istoria navigației.

* * Bancă Transilvană. De asiādără tardiv, dora după cum ceteau în „Corierul de Iași” unu domnu Costinescu a facutu acea descoperire minunată, ea bancă acăstă este națională românescă.

* * In Stomachulu unui porc a aflatu unu economu din Fulda o moneta și unu onelu de auru după datu ambe din tempulu resbelului de treisdeci de ani.

* * (Uriașia de porc) a ucis u de curendu macelariulu din Uzonu, Aleșandru Fogarasi. Porculu, ingrasiatu în optu luni cu eucoruzu eră acum cându l'a ucis de 6 urme de lungu, fără 10 puncti a cantarit 6 măji (590 puncti) și adeca: carne 1 maja, slanu'a 3 măji, untur'a 65 puncti etc.

* * (Lucruri sătănice). In fără germ. „Wanderer” ceteau, ca în unu cercu anumit u de alegere alu Bucovinei comissariulu cercualu a chiamat la sine pre alegatori pentru că se li impărtășește o „porunca imperatésca”. Alegatori, dedati a-se ciuli cându demăndă dlu comissariu, s'a adunat u în cancelaria că sa asculte porunca. Dlu comissariu, tienendu unu petecu de papiru în măna li comunica cu facia innalțata, că preste nōptea a venită chiaru dela Majestatea Sea imperatulu o telegramă către alegatori. Cuvintele acestea au facutu mare impressiune asupră plugarilor. „Dar ce felu de porunca”, întrebări ei „a sositu nouă chiaru dela imperatulu?“ „Cetăți voi insi-ve”, dise comissariu, dându-li loru peteculu. Noi nu scim celi, nu ni erau celi dlu comissariu ce sta acolo scrisu? se rogă alegatori. Dlu comissariu se demite la acăstă și dice plugarilor, Majestatea Sea ve roga, că pre elu insu-si, pre supremul domn, să-lu alegatori pentru dietă tierel. — „Lu vomu alege” strigă toti in coru. O dt înainte de alegere era-i chiamă comissariulu la sine. „Este reu” dise elu, „fără reu.“ „Cum” întrebări plugarii uimili; în locu de a respondu, comissariulu trage unu dinariu din strătită și intindendu-lu alegatorilor, dise; „Cetăți! „Sîndu că nu potemu celi, asiādara dar . . . grăganau ei . . . asiādara vilu voiu celi eu“ Comissariulu ia cuventul și continua: „Ni-a prevenit blasphemii de siabi din Vien'a au alesu pre imperatulu.“ „Nu face nimicu“, respunseră alegatori, „și noi lu vomu alege pre monarchulu.“ „Acea nu merge“, obiecționă comissariulu, „legea nu concede că sa fie cineva de dăoue ori alesu; dar eu

vi voi dă și la acăstă unu svatu. Ascultați-mă! Eri a venită o porunca nouă. De că nu poteti chiaru pre imperatul alege, trebuie să alegeti pre reprezentantele seu, pre dlu presedinte din cernăutiu. „D'a, de că a venită o astfelie de porunca, de buna săma lu-vomu și alege“, declară alegatori. „Firesce că a venită și că sa nu o uitati, voi se vi-o dau și în scrisu.“ Asiāa a facutu dlu comisariu; plugarii înse numai aflare acăstă de lipsă și în dăua următoare alesera pre dlu presedinte.

* * Unu Bogati pretinsu majoru și fostu adjutante alu domnitorului Cus'a, fu arestatu în dilele trecute în Brasovu. Dupa unii acesta individu nu a fostu nici majoru și cu atât mai putinu adjutante, ci e de origine magiara din Transilvania și de profesiune unu aventurieru.

Reclama.

(Provocare. Către onoratul domnului redactoru alu „Amvonului” Iustinu Popescu, în Oradea-mare. Subscrisulu me astă silitu, a ve provocă, pre calea publică, a-mi tramite acei 4 fl., patru florini, val. austriaca, carii a-ti bine-voită a-i primi dela mine, că prenumeretione la stimată-ve fără „Amvonul” pre anul 1871, după cum arata și carte de inapoiere subscrisa de onorat d-vosra 1 Ianuarie 6 dile stilulu nou, de vreme ce sub decursul anului disu n'amu primitu numai doi nr. din „Amvonu nr. 1 — și 4 — în care bine-voită a incunoscintia, ca fiindu morbosu, n'ati potutu spedă numerii la tempulu seu, și pentru că sa poteti veni mai curendu în rendu, a-ti și trecutu preste nr. 2 — și 3. Nii dtsi iam primitu pre la midiloculu lunei lui Martiu a. trecutu, și de atunci începe, n'amu mai primitu nimică dela on. d-vosra, din care causa m'amu aflatu silitu a reclamă în mai multe renduri, până ce în 2 Mai 1871 prin „Correspondenz Carte” subscrisa de dlu loanu Trifu, m'amu rogat din nou, sa fiu inca putinu în acceptare, ca cătu de curendu ve veti face destulu chiamărei, și i-mi ve-ți tramite numerii „Amvonul” completi.

Eu on. dle redactor! pâna în dlu'a de astăzi inca totu acceptu — de-si inca de atunci începe, v'amu rogat in 4 renduri, prin 4 epistole francate, sa bine-voită a me incunoscintia, in ce stare ve aflată? și redegiati fără său nu? — Si vediendo ca dela on. d-vosra n'amu primitu nici unu resultatu, in 24 Nov. 1871 m'amu adresat și către dlu cancelistu alu d-vosre loanu Trifu, după cum i place a se subscrive in d'sa corespondintia, dora după cum se poate vedea — dora sunteti intielesi, că nici unul, sa nu-mi respundeti nimică, din care causa me astă silitu, din nou a ve provocă, că cătu mai curendu sa bine-voită a-mi tramite acei 4 fl. v. a., — căci altcum, voi și silitu a ve restringe, prin deregatoria politica sa mi-i platiti.“

Post'a ultima după cum sciti e: Akasfalva in Ardéla *).

Nyárád-Szentbenedek 2/14 Ian. 1872.

Michailu Chiebeleanu, parochu gr. or.

*) Pentru cele publicate sub rubrica acăstă redactiunea nu ia asupra-si responsabilitatea. R.

ad Nr. 3/1871.

Coneursu.

Representantă „fundationei lui Gojdu” preliminându pre anul scolaric 1871/2 o suma de 1100 fl. v. a. pentru stipendii de 100—400 fl. — spre conferirea acestor — incepându dela semestrul II scolaric alu an. scolar, provoca pre toti acei tineri studiosi tienatori de Metropoli româna ortodoxă din Ungaria și Ardélu, cari — avându calitatele prescrise in testamentulu fundationale — potu aspira la aceste stipendii — sa-si tramita petitionile instruite cu testimoniale scolare, cu carte de bolezni și cu atestatul de paupertate celu multu pâna la 25 Februarie 1872 c. n. deadreptulu la cancelaria „Fundationei lui Gojdu” in Pest'a (Rathhausplatz Nr. 8).

Datul din siedintă Representantiei „Fundationei lui Gojdu” tinenă in 12/24 Decembrie 1871,

Georgiu Mocioni,

presedinte.

I. Cav. de Puscariu,

notariu.

*) Fără intielesu.

R.

(1—3)